

Morgonsamling till lågstadier

Röda Korset är en världsomfattande organisation, vars huvudsyfte är att hjälpa människor i nöd. Organisationen verksamhet baserar sig på principer, som ger organisationen möjlighet att fungera självständigt utan att se till politisk, religiös eller kulturell bakgrund.

Röda Korset
Punainen Risti

Finlands Röda Kors är en av internationella rörelsens 189 nationella föreningar.

FRK hjälper människor i nöd, såväl i hemlandet som utomlands.

I hemlandet hjälper FRK till exempel människor som hamnat i olyckor, tappat bort sig, är ensamma eller vars hem har förstörts i en eldsvåda. FRK hjälper även asylsökanden som kommer till Finland.

Staten och Migrationsverket ber Röda Korset att stödja dem att ta emot asylsökanden och flyktingar. Av denna orsak grundar FRK asylförläggningar.

En vän ringer på dörrklockan

Det var en gång en pojke som hette Valter och var åtta år. Han hade just flyttat till en ny ort. Valter kände inte ännu de andra barnen i grannskapet, och när hösten närmade sig grubblade han ofta över hur det skulle bli i den nya skolan.

En dag när Valter kom hem från affären tillsammans med sin pappa kikade han i postlådan. I lådan hittade han ett litet brev som var skrivet med ett barns handstil. Valter hade redan lärt sig läsa men förstod inte språket i brevet. Valter knyckte pappa i ärmen: "Berätta vad det står!" Pappa berättade att texten var på engelska och på svenska lät det så här: "Jag heter Elvira. Jag är åtta år och vill gärna ha en vän. Jag bor i bostad B 48."

Valter funderade mycket på Elviras brev. Det skulle vara roligt att få en ny vän, men hur skulle man kunna prata med Elvira om hon inte kunde svenska? Elvira måste vara modig som har lämnat en förfrågan om en vän i postlådan på det där viset. Tänk om jag skulle vara lika modig och ringa på Elviras dörrklocka? Pappa tyckte att det var en god idé.

Följande dag tog Valter mod till sig, vandrade iväg till bostad B 48, ställde sig utanför dörren och ringde på dörrklockan. Dörren öppnades av ett mörkt barn med lockigt hår i Valters ålder. "Jag är Valter, är du Elvira?", frågade Valter. Flickan nickade och log. "Vill du komma ut och leka med mig?", frågade Valter därefter. Elvira tittade frågande på Valter. Valter funderade en stund och försökte på nytt: han pekade på sina skor och viftade mot lekplatsen i närheten. Elvira log, satte på sig skorna och hojtade något glatt på ett främmande språk inåt rummet. Valter och Elvira studsade tillsammans ner för trapporna och satte iväg till gungorna.

Sedan dess var Valter och Elvira bästa vänner. Det behövdes inget gemensamt språk i början, de hade ju gester, miner och sina lekar. Valter fick veta att Elvira nyligen hade kommit till Finland som asylsökande från fjärran Afrika för att det inte längre var säkert att bo kvar i sitt hemland. Elviras hemspråk var somaliska, men hon kunde också lite engelska. Elvira lärde sig av Valter att prata svenska, och det blev ännu lättare att leka tillsammans.

Under sommaren vandrade Elvira och Valter tillsammans till stranden i grannskapet för att simma och bygga sandslott. På hösten följdes de åt till skolan, fastän det gick i olika klasser för Elvira höll ännu på att lära sig svenska.

Valter och Elviras vänskap hade startat på ett ovanligt men fint sätt: båda två hade varit modiga, Elvira för att hon hade lagt brevet i postlådan och Valter för att han hade skakat av sig rädslan mot det främmande och ringt på dörrklockan. Tänk om också du någon dag skulle gå och prata med en person som kommer från en annan kultur? Samtidigt som du glädjer en annan människa kan du få en ny vän och kanske lära dig något nytt och spännande.

Vi har alla ett ansvar för att skapa en vänlig och kamratlig stämning. Visst krävs det mod ibland för att möta något nytt, men det ger också mycket.

Har du redan tänkt ut hur du själv skulle kunna bekanta dig med människor som ser annorlunda ut och kommer från en annan kultur?

Röda Korset
Punainen Risti

**Inte så
svart och
vitt**

